

Vabilo

NLB Galerija Avla, Trg republike 2, Ljubljana 22. september–10. november 2011

Vljudno vas vabimo na otvoritev razstave grafik kolektiva Komposter, ki bo v četrtek, 22. septembra 2011, ob 20. uri, ob glasbeni spremljavi Roberta Jukiča in zasedbe Kramp.

You are cordially invited to attend the exhibition of graphics by Komposter.
The exhibition opening will take place on Thursday, 22 September 2011 at 8 p.m., accompanied by music of Robert Jukič and the band Kramp.

Selektor in organizator razstave je Emzin, Zavod za kreativno produkcijo.

The exhibition has been organized by Emzin, Institute of Creative Production.

Posebna zahvala za pomoč pri izvedbi razstave:
Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije,
Mestna občina Ljubljana, Oddelek za kulturo.

Special thanks for the realization of the exhibition:
The Ministry of Culture of the Republic of Slovenia,
The City of Ljubljana, Department of Culture.

produkcija: Emzin, Zavod za kreativno produkcijo, tisk: Tiskarna Formatisk, d. o. o.

Sveže nastali kolektiv **Komposter** (www.komposter.si) sestavlja trojec oblikovalcev – tandem *nejaaka* (Akaša Bojić in Neja Engelsberger) in *Luka Umek*. Leta 2008 so diplomirali na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer vizualne komunikacije. Delujejo na širokem področju grafičnega oblikovanja in ilustracije, skupno pot pa so našli predvsem v preseganju meja klasičnega grafičnega oblikovanja, saj njihovo delo v veliki meri obsega gibljivo oblikovanje: avdio-vizualna sporočila, animacije, videoprojekcije, videospoti, filmske špice in VJ nastopi v živo na koncertih, gledaliških in plesnih predstavah. V nabor skupnih referenc s področja gibljivega oblikovanja lahko naštejemo videoprojekcije za evropske in svetovne turnee skupine Laibach in državni proslavi ob Dnevu samostojnosti in enotnosti (2009 in 2010), projekcije za plesne in gledališke predstave (Iztok Kovač, Vinko Möderndorfer, Hanna Preuss, Haris Pašović, Snježana Premuš, Vito Taufer ...), špice za televizijske oddaje (Studio City, Ugriznimo znanost, Tranzistor, Prisluhnimo tišini ...) in več kot trideset filmskih špic (Sašo Podgoršek, Miran Zupanič, Matevž Luzar ...). Stalno sodelujejo s plesno skupino EN-KNAP in kulturnim centrom Španski borci. Predstavili so se že na skupno več kot tridesetih samostojnih ali skupinskih razstavah, predstavitev in nastopih doma in v tujini. Na tokratni razstavi bodo predstavljene grafike, sestavljene iz izbranih motivov sicer realiziranih gibljivih del avtorjev.

NLB Galerija Avla

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
NLB Galerija Avla, Trg republike 2, 1520 Ljubljana

koordinacija izvedbe razstav: Miranda Južnič
telefon: (01) 476 47 07
www.nlb.si/galerija

Komposter
(nejaaka +
Luka Umek)

Oblikovalska
razstava

NLB Galerija Avla

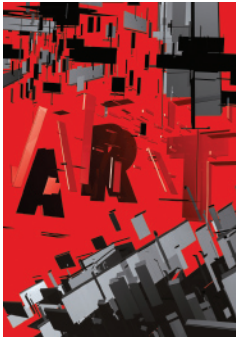
»nejaaka in Luka Umek vizualizirajo, projicirajo, ekranizirajo državo, ki si rada laska, da je filozofska, umetniška, pesniška. Le da ne gre toliko za državo kot za oblast – nje kristalni displej.«

Na naslovni strani:
Studer
osebni projekt (2007)

To besedilo nastaja v serifni tipografiji Times New Roman, velikost 12. Na zloženki je tiskano v neserifnem Frutigerju. Če so črke grafični elementi, figure, hieroglifi, se iz njih sestavljeno/skonstruirano/zmontirano besedilo vsaj toliko gleda, kot bere. Do stopnje, ko bi nepravšno (glede na dani profesionalni, kulturni, estetski standard – specializacija prehaja v splošnost know-howa) izbrana tipografija sabotirala berljivost/gledljivost oziroma funkcionalnost. Hkrati je besedilo vseeno statično, stoji pri miru, če se odmisli, kaj z njim počne miselni proces. Kaj z njim počne motion graphics?

Glede na to, da je razstava v avli banke na Trgu republike, se gre osredotočiti na obe zadnji proslavi ob dnevu samostojnosti in enotnosti, v katerem nejaaka in Luka Umek vizualizirajo, projicirajo, ekranizirajo državo, ki si rada laska, da je filozofska, umetniška, pesniška. Le da ne gre toliko za državo kot za oblast – nje kristalni displej. Monarhični protokol, po katerem predsednik Republike kot zadnji vstopi v dvorano, da bi se ta vzravnala v poklon državi-ki-je-on, nemudoma izniči ekran oziroma prezenca nitkastega platna. V začetku je Beseda in Beseda je pri Bogu in Beseda je Bog. V začetku je tudi negibni gibalec. Je tema, je črnina ekrana, na katerem zamigetajo, zaplapolajo, zavibrirajo, zažarijo, se razžarčijo črke-besede-številke-ikone. Ekran, ki je tabela, informacijska, statistična. Demokracija, ki je demografija. Grafika in propaganda se rimata – ne glede na jezik. Če je Godard neizogibna referenca, se kaže spomniti, da je tudi Švicar, še stereotipneje, da izvira iz družine švicarskih bankirjev. Beli križ na oceanu, ki ni iz krvi, temveč rdeče. Konfiguracija, ki ni prinesla le ure s kukavico, temveč mednarodni slog – in ta ni omejen na dizajn. Godardovemu HELL AS se pridruži HELLVETICA, čeprav izpisana v Futuri.

Minima moralia: »Možički in hišice, ki kot hieroglifi prepredajo statistike, se lahko v vsakem posamičnem primeru pokažejo kot naključni, kot golo pomožno sredstvo. Vendar niso po naključju tako podobni neštetim reklamam, časopisnim stereotipom, likom igračk. V njih prikaz zmaguje nad prikazanim. /.../ Kar se je nekoč imenovalo duh, je nasledila ilustracija.« Ne čudi, da je Adorno tako črnogled, ko je, prvič, prisiljen v gledanje, in ko, drugič, vse to poraja črnina ekrana, na katerem prevladuje črno-bela-rdeča, »najbolj sijajna harmonija, kar jih obstaja«. Tisti soboslikar in dekorater, ki je želel biti slikar, je bil prestarokopiten, da bi se prepoznal v grafičnem oblikovalcu.

1.

Dela:
1. *A_R_T*
gibljivi izvirnik: AGRFT (2008)
celostna podoba, animirana špica
2. *Alle gegen alle*
gibljivi izvirnik: Evropa danes (2011)
videoprojekcije za predstavo
3. *Neskončni uporabniški vmesnik*
gibljivi izvirnik: II. bienale slovenske neodvisne ilustracije (2009)
celostna podoba dogodka z animacijo
4. *Tišina*
gibljivi izvirnik: Nemo telo (2008)
projekcije za plesno predstavo
5. *Studio City*
gibljivi izvirnik: oddaja Studio City, RTV SLO (2010)
celostna podoba, animirana špica in vmesniki
6. *Kompster*
osebni projekt (2011)

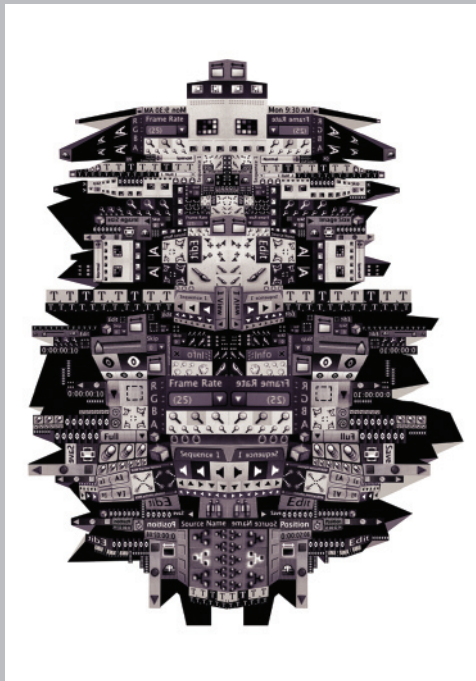

2.

Tudi Malevičev suprematizem neredko gravitira k isti tribarvnosti. Politična in estetska teorija bi lahko z analizami in sintezami v nedogled proslavljala stanje, v katerem imajo nasledniki avantgard monopol na uprizarjanje državnih proslav, a menda pod pogojem, da Enzensbergerjevih Aporij avantgard ne prevedejo v slovenščino.

Duh ostaja duh, čeravno je ilustriran in v gibanju. »Mar lahko na podlagi artificialnosti sredstev sklepamo tudi že o artificialnosti rezultata?« Ko Deleuze brani film pred Bergsonom, to počne z Bergsonovimi tezami. Film (tako kot zaznava, razumevanje, jezik) ne podaja zgolj iluzije gibanja, in črke-besede, kakor jih projicirajo nejaaka in Luka Umek, ne podajajo zgolj iluzije besedila. Kot je videti, to najbolj razumejo pesniki. Niso ikonoklasti, saj ne izključujejo možnosti vizualizacije, sinhrono z njihovo interpretacijo. Vselej se lahko sklicujejo na japonska haiku ali tanko, pri katerih, bi rekel Eisenstein, kaligrafija predstavlja dobro polovico njune vrednosti. Pesniki so tudi na tej tehnološki stopnji vrači na sledi zarotitvenega obrazca ali nevrokirurgi, kakor se vzame. Likovna pesem, carmen figuratum, katere vzorčni primer je ravno Prešernova Zdravljica, se tako nadaljuje kot konkretno gibajoča poezija, kot črka-beseda-podoba-gibanje. Morda vsak pesnik upa na svojega Broodthaersa in se ga hkrati boji – še bolj kot smrti, ki je lahko le osebna.

Marko Bauer

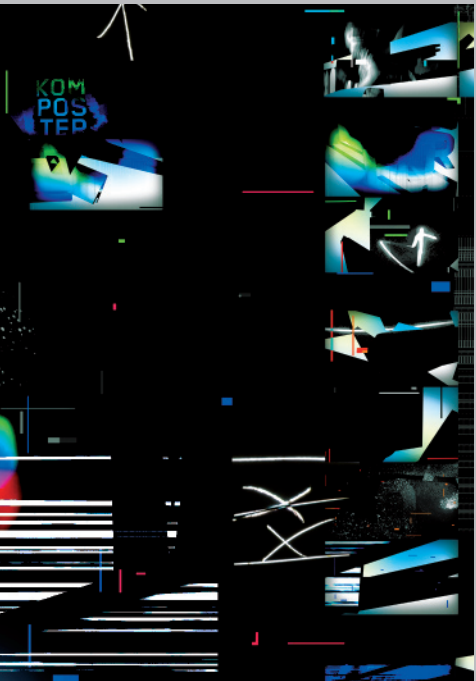
3.

4.

5.

6.